

בולעטין # 234- אדר תשמ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת זבחים אות (לב)

(לב) שם תנו רבנן, ימי אהל מועד שבמדבר ארבעים שנה חסר אחת. [ימי אהל מועד] שבגלגל ארבע עשרה שנה, שבע שכבשו, ושבע שחלקו. [ימי אהל מועד] שבנוב ושבגבעון חמשים ושבע, נשתיר [לשילה] של ש מאות שבעים חסר אחת. [ימי אהל מועד שבמדבר - ארבעים חסר אחת], מנא לן? דאמר מר, שנה ראשונה עשה משה את המשכן, בשנה הוקם, ושלח משה מרגלים. ארבע עשרה בגלגל. שבע שכבשו, [שבע שחלקו] מנא לן? מדאמר כלב, (יהושע יד) "בן ארבעים שנה אני כי בשלוח וגו', ועתה הנה אני כי היום בן חמש ושמנים שנה". כי עברו לירדן כמה הוי? בר תמנין נפי תרתי, וקאמר, "בן חמש ושמנים שנה". הרי שבע שכבשו. ושבע שחלקו מנא לן? אי בעית אימא, מדשבע כבשו, שבע נמי חלקו. ואי בעית אימא, מדלא משכחת לה ארבע עשרה שנה אחר שהכתה

הָעִיר. שְׁבִנוּב וְשִׁבְגָּבוֹן, חֲמִשִּׁים וְשִׁבְעַת מִנָּא לָן? דְּכָתִיב, (ש"א ד)
"וַיְהִי כִּהְזָכִירוּ אֶת אָרוֹן הָאֱלֹהִים וַיִּפֹּל מֵעַל הַכֹּסֵא אַחֲרֵיכֶם, בְּעַד יַד
הַשָּׁעַר, וַתִּשָּׁבֵר מִפְּרֻקְתּוֹ וַיִּמָּת", וַתִּנָּיָא, כְּשָׁמַת עָלַי [הכ' הן], חֲרָבָה
שִׁילָה וּבָאוּ לְנוֹב, כְּשָׁמַת שְׁמוּאֵל [הֲרַמְתִּי], חֲרָבָה נוֹב וּבָאוּ לְגָבְעוֹן.
וְכָתִיב, (שם ז) "וַיְהִי מִיּוֹם שַׁבַּת הָאָרוֹן בְּקִרְיַת יַעֲרִים, וַיִּרְבוּ הַיָּמִים,
וַיְהִיו עֶשְׂרִים שָׁנָה. הֲיִנְיָהוּ עֶשְׂרִים שָׁנָה? עֶשְׂרִים דְּשְׁמוּאֵל בְּעַצְמוֹ, וְשָׁנָה
לְשִׁאוּל וְשְׁמוּאֵל, וְשָׁתַיִם לְשִׁאוּל בְּעַצְמוֹ, וְשִׁבְעַת שְׁמֶלֶךְ דָּוִד בְּחִבְרוֹן, [דף
קִיט ע"א] שְׁנֵאמַר, (מ"א ב) "וְהַיָּמִים אֲשֶׁר מֶלֶךְ דָּוִד וְגו', בְּחִבְרוֹן מֶלֶךְ
שִׁבְעַת שָׁנִים, (ובירושלים מלך שלוש שנים ושלוש שנים". וארבעה דשלמה,
דכתיב) [ובש'ל'מ'ה כתיב], (דה"ב ג) "וַיַּחַל לְבָנוֹת בַּח דָּשׁ הַשְּׁנִי,
בַּשְּׁנִי בַשְּׁנִית אַרְבַּע לְמַלְכוּתוֹ". נִשְׁתַּיְרוּ לְשִׁילָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁבַעִים
חֶסֶר אַחַת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)